

Text: Pixine Lyckner

Catharina Gilljam - SFF:s nya ordförande

När vi möttes i SVT:s foajé 2020 hade Catharina Gilljam precis gjort comeback med en veteranlicens efter 15 års uppehåll. Då handlade samtalet om att hitta tillbaka till glädjen i frifall och om att leda Stockholms Fallskärmsklubb genom en pandemi. Idag är "Cattis" inte längre bara en hemvändare i Gryttjom - hon är vald att leda hela Svenska Fallskärmsförbundet. Jag har återigen träffat Catharina, kvinnan som gått från att känna sig "färdig med sporten" till att nu axla det högsta ansvaret för SFF:s framtid.

Catharina, hur känns det att vara på plats i ordförandestolen?

"Det känns kul och spännande, det är ett uppdrag jag ser fram emot", säger Catharina och ler.

Det är inte första gången Catharina sitter i förbundets styrelse, i mitten av 90-talet var hon ledamot och dessutom ordförande i Stockholms Fallskärmsklubb i två omgångar. Första gången, kring millennieskiftet, handlade det om expansion och att köpa in Erik-Erik. Andra gången, 2020 handlade det om att rädda klubben genom en pandemi.

Vilka är dina främsta egenskaper när det kommer till att leda förbundets styrelse?

"Jag har mycket erfarenhet av att leda verksamhet och min vana att leda experter och andra väldigt kompetenta personer kommer vi nog ha mycket nytta av. Jag är också väldigt uthållig, det är både bra och dåligt men jag tror att det är en fördel i det här sammanhanget där alla jobbar ideellt och saker kan ta tid."

Vilka mål har du för förbundet de kommande åren?

"Förbundet och klubbarna tog tillsammans fram fyra gemensamma mål på förbundskonferensen förra året. Det här är frågor vi alla ska jobba med, jag är absolut ingen one man show! Vi är ett team!"

Catharina går igenom de fyra punkter som konferensen gemensamt beslutade om:

Tävling - alla klubbar ska anordna minst två tävlingar under säsongen - om vi inte tävlar är det svårt att motivera vårt existensberättigande. Vi måste tävla och vi ska ingå i Riksidrottsförbundet.

Kultur och attityd - vi måste vara skarpa på det vi gör och inte låta dålig attityd bli en del av kulturen som skapar en osäker sport. Vår kultur ska genomsyras av omtanke och bidra till att vi kan genomföra säker verksamhet.

Säkerhet - det är ingen fråga om vad som gäller. Vi ska följa det regelverk vi har.

Utbildning - vi behöver se över upplägget för utbildningen, och kanske göra vissa förändringar. Det kom bra idéer från CI-konferensen som jag stöttar fullt ut!”

Catharina fortsätter och tar upp en femte punkt, totalförsvaret.

“I mitt huvud rullar främst säkerhetsfrågan och kulturen. Och totalförsvaret. Vi har otroligt bra förutsättningar för att utveckla det nätverket som redan finns och bli en mer självklar och given samarbetspartner till Försvarsmakten. Det ser jag som superviktigt. Vid sidan om tävling är det något som stärker vårt existensberättigande.

Det är tydligt uttalat att vi måste bli fler, det tror jag vi uppnår genom att stärka vårt förtroende. Genom att visa upp tävling, regelverk som efterföljs samt att vi kan bedriva säker verksamhet tror jag kommer leda till att vi växer och får fler medlemmar. Samt att vi är en tydlig del av totalförsvaret.”

Du har lett landets största operativa verksamhet i Gryttjom. Vilka specifika lärdomar därifrån är skalbara till nationell nivå?

“Det är stor skillnad mellan klubb och förbund. Som ordförande i en fallskärmsklubb har man bara klubben för ögonen. Och klubbarna är ju en del av den stora helhet som sedan är förbundet. Förbundet jobbar bredare. Klubbarna tar sitt ansvar och förbundet tar sitt, men enheterna måste samarbeta.”

Catharina är medveten om att önskemål om att samarbeta mer mellan ordförandekåren och förbundet funnits länge och nu är hon fast besluten att det ska lyckas.

“Jag hoppas att vi ska kunna samarbeta mer med klubbarna och träffa klubbarnas ordförande digitalt några gånger under våren, någon gång under säsongen samt i slutet av säsongen. Stämma av och se till att vi alla jobbar med rätt saker, att vi är överens och att vi ser samma helhet,” säger hon.

Hon fortsätter sedan med eftertryck, “Vi är beroende av varandra och ska vara samarbetspartners. Inget vi och dem! Vi gör det tillsammans men med olika roller.”

Med din erfarenhet från klubbdriften i Stockholm – vilken del av förbundets nuvarande strategi ser du störst behov av att modernisera eller skrota helt?

“Jag har ju precis klivit in och kanske inte fått hela bilden helt klar än”, börjar hon och fortsätter. “Men vi måste prioritera. När jag läste verksamhetsplanen för 2026... Alltså den är jättefin, men alldeles omöjlig att ro i land. Det är alldeles för mycket man vill åstadkomma och det kommer vi inte klara av. Vi måste prioritera. Och det ska vi göra i samråd med klubbarna. Så att vi alla driver samma frågor och jobbar mot samma mål.”

Catharina drar paralleller till sitt yrkesliv där hon har spenderat mer än 25 år som ledare och fortsätter. “Det finns också utrymme att professionalisera vårt sätt att arbeta. Förbundets arbete, våra konferenser och så vidare, skulle vi ha nytta av att bli lite skarpare, lite effektivare och lite tydligare. Det är en förhoppning jag har. Så får vi se om

vi lyckas med det. Det finns så otroligt mycket kompetens och kunnande, engagerade och duktiga människor inom fallskärms hoppningen som vi måste bibehålla och utveckla ytterligare. Vi behöver fånga in personerna med dessa viktiga förmågor för att de ska kunna dela med sig av det de kan. Det ser jag som en styrka. Att det finns så himla mycket duktigt folk som också jobbar hårt i alla kommittéer etcetera.”

Du sa 2020 att 'utan hoppningen hade jag inte varit den jag är idag'. Vad vill du ge tillbaka till sporten i din nya roll som du inte kunde ge som klubbordförande?

“Jag hoppas att jag har förmågan att kunna se helheten och att jag kan våga. Utan hoppningen och allt det jag lärt mig efter alla år som instruktör hade jag nog inte varit så modig som jag ofta får höra att jag är”, säger Catharina.

Det kan nog behövas lite mod för att kliva in som ordförande i förbundet, det är inte en helt enkel utmaning med medlemstapp, den ekonomiska situationen och att behöva fatta stundtals impopulära beslut. Hur ser du på det?

“Ja, jag ser att det krävs visst mod att ta den där rollen. Vi är ju faktiskt inte alltid jättesnälla mot varandra. Det har fått mig att fundera ganska länge på om jag skulle ta det här uppdraget eller inte. Men jag känner att jag har en jättebra styrelse med mig. Då kan man våga! Det vill jag verkligen säga; att jag har en fantastisk styrelse med mig, samt Jocke och Penny, och vi är ett team. Min uppgift i teamet är att samordna och se till att vi tar oss framåt, men utan dem skulle jag aldrig ta den här rollen.”

Sist vi pratade hade du precis börjat cykla downhill och köpt en stuga i Gryttjom som skulle få en veranda. Hur har det gått med de projekten?

Catharina skrattar till, “verandan var på plats snabbt, det gick bra. Downhill har jag både börjat och slutat med, det var en ganska kort period av nedförscyklade. Jag kände att man behöver väl inte utforska nya områden där man kan göra sig illa. När jag cyklar så håller jag mig på planare mark. Och jag kommer ta det lite lugnare framåt.”

Vart hittar vi dig i sommar?

“I sommar har jag min bas i Gryttjom och tränar och tävlar med Gryttjom Rapidos. Lagträningen kommer vara ganska styrande. Jag är också ganska mycket på Gotland sommartid och ser fram emot Gotlandsveckan med Aros.”